

Παρακαλούμεν τὸν Εὐγενῆ Κ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ ΣΟΛΩΜΟΝ τοῦ Δ.ρος Παναγῆ νὰ μᾶς πληρῶσῃ ἀ.) 1 σελ. διὰ τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν τοῦ ἔλλου μας — β.) 2 σελ. διὰ τὴν δευτέραν — γ.) 3 σελ. εἰς τὸν ὑπογράφομας διὰ τὴν ἐκδόσιν τῆς Ἀγγιλίας τοῦ Περσικοῦ Συγγράμματος ἢ ΠΩΣ.

Κύριε. Διάβολε.

Τὰν ἀνεβήτε νὰ μοῦ ἐξηγήσατε τὸ ἀδελφῶν αἶμας σας ὅπως γένηται νὰ σας συζητήσω μετὰ τὴν

πρωτοζατέλεφην σας Ἀνεράϊδα, μολοντέ, στὸν πέμπτον βαβόν.

ὁ φίλος Γ.

Κ' εἰς τὰ μνήματα πάλιν
κ' εἰς τὰ μνήματα ἀς πάμε
καὶ πιτσούνια φημένα
καὶ ψαράκια θὰ φέμε.
Κ' ἂν στὰ μνήματα μίση
μὴ φριγίδα ἀφοπλίσω
καὶ μ' ἀγάπην καὶ πόθον
τὸ πανί της ξεγύσω.
Ὁ ἀνεβήτω στὰ ψηλά
ὅλος γέλια καὶ χαρά.

ΔΙΠΡΟΘΗΚΗ ΔΙΑΒΟΛΟΥ,

Συνδρομὴ προπληρωτέα,
Διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους κατὰ
τριμηνίαν Σελ. 2.
Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι Δρχ. 4.
Διὰ τοὺς ἐν Τουρκία. Γρ. 20.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἡ γραμμὴ ὄβ.
παλαιῶς 3.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα εἰς τὸ
ὑπογραφεῖον ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς τὸν
ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς «Ἀποθήκης
Διαβόλου».

Obstat aliis aliud (Ovid)

ΤΟΜ. Γ'.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1860.

ΑΡΙΘ. 25.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΑ.

Τι πρῶτον καὶ τι ὕστατον νὰ θεώσωμεν ὑπὸ τὴν μεγάλουμον ταύτην ἀναγραφὴν; Ἀπὸ τῶν ἐξογῶν ἐπιστρέφοντες πολῖται καὶ πολίτιδες, διαστὰ δὲν δεικνύουσι τὸ φαιδρὸν καὶ ἠλαρὸν πρόσωπον μετὰ τὸ ὅποιον ἀπεχαιρέτουν τὴν πόλιν; .. — Διότι ὁ σταφιδοκάρπος, ἡ μόνη ἐλπίς τῶν καρδιῶν πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως ἐπωλήθη καὶ πωλεῖται κατὰ μέσον ὄρον πρὸς 20, ἐνῶ τὸ θεῖον εἶχε ἀγορασθῆ πρὸς 30 — Διότι αἱ γαῖαι καταναλισκούνται καὶ δὲν παράγουσι — Διότι ὁ δαίμων τῆς πολυτελείας καὶ τοῦ Συρμοῦ μᾶς κατέχει καὶ τίς οἶδε ποῦ θὰ μᾶς φέροι — Διότι ἐπαπειλεῖται κατακλυσμὸς Διακλητηρίων καὶ Κιβωτὸς εἰς ὑπάρχει — Διότι περιμένομεν ἀνυπομόνως τὴν ἀνοξίαν τοῦ Θεάτρου. — Διότι ἔχωμεν ἀνάγκην διασκεδάσεως.... Διότι διότι... δὲν ἠθέλησαν πελαῖοι ποτὲ διοστίζοντες ἀλλ' ἔχοντες ἄναγκην Λυκούργων καὶ Σολῶνων Νομοφύλων, οἵτινες σύμφωνα πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας νὰ ἐφαρμόσωσιν εἰς τὴν πτωχὴν κοινωσίαν μας, γενικὴν τινα μεταρρυθμίσιν — Διότι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν παραμονὴν μεγάλης καὶ ολεθρίας οικονομικῆς κρίσεως —

Διότι νάνοι ὄντες, διὰ γιγαντιαίου διασκελισμα-
τος θέλομεν νὰ φθάσωμεν ἀπὸ κακὸν ἄκρον
εἰς ἄλλο χειρότερον, ἀπὸ τὸν ἡμιπολιτισμὸν εἰς
τὴν διασθοράν! ..

Εἰς δύο καὶ μόνως τάξεις ἐπικαιροτῶς διαχω-
ρίζεται ὁ τόπος, ἀπέναντι δὲ τούτων πάντα εἰ-
δήποτε ἄλλη ἐκλείπει, εἰς τὴν τῶν πιστωτῶν,
τουτέστι, καὶ τῶν χρωστικῶν· οἱ μὲν εὐάριθμοι,
ἀποτελοῦσιν ἀνυπολόγιστόν τι καὶ μηδαιμόν
πολλοστὸν τοῦ πληθισμοῦ μας, οἱ δὲ, ἀπειρο-
θμοὶ τὸν περιλαμβάνουσι σχεδὸν ὅλον· οἱ μὲν
ἔχοντες ἀπὸ τοῦ μέρους των, τὸν Νόμον καὶ τὰ
 χρήματα διὰ θεμιτῶν καὶ ἀθεμιτῶν καταδιώκου-
σι, καταπιέζουσι, καταταρρανοῦσιν· οἱ δὲ κάτο-
χοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀζήλων κτημάτων, ἄθλιοι
εἰλωτες τῆς χρηματικῆς ἐκείνης Ὀλιγίς ἀρ-
χίας ὑπῆκουσιν ἐκόντες ἀκόντες εἰς τὰς θε-
λήσεις τῶν πλουσίων καὶ στεναζόντες νέμονται
μετὰ αὐτοὺς τὴν γλισχρὰν πρόσδοσαν τῶν ἀγόνων
γαϊῶν ἕως οὗ φθάσῃ ἡ ἡμέρα τῆς ἀπαλλοτριώσε-
ως· τότε δὲ, ἀφοῦ δια τοῦ ἀπόλυτου πλειστηρια-
σμοῦ τοῦς ἀγαθὰς τοῦ ἐσχατοῦ των κτημα-
τιῶν των, ἀπὸ τῶν πλουσίων ἐκλείβουσι βερουλοῦντος
τραχίλου των τὸν πιστωτικὸν ζυγὸν
καὶ τότε δὴ τότε περῶσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν Ἀ:

ΔΙΑΦΟΡΑ.

κατημόνων — Οί ακτήμονες δίδονται εις τὸ ἐμπόριον, καὶ ἂν ἔχωσι τύχην, συνείδησιν καὶ προστάτας τοῦ χρόνου προϊόντος εὐδοκημοῦσι. — Ἄλλοι εἰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις καὶ οἱ ἀτυχέστεροι εἰς τὰ πολιτικὰ, τουτέστι κατατάσσονται ὡς κατηγούμενοι εἰς ἐν τῶν πολυαριθμῶν φατριῶν μας, κατὰ τὴν κλίσιν των καὶ τὰς περιρριχούσας αὐτοὺς περιστάσεις, ἀκολουθοῦσι δὲ ἕως ὅτου ἡ Μοίρα βραυνοθῆ, τὴν τύχην τοῦ κόμματος καὶ τῶν κομματάρχων· ἄλλοι πάλιν ἀπόδημοῦσιν αὐτοστραχιζόμενοι (καίεν παρόδῳ ἄς παραβληθῶν πρός τὸν πάλαι ὀστρακισμόν!) ἄλλα προσιθιμένοι ἐξ ὑπαρχῆς τὴν κοινὴν διασκέδασιν λεληθότως συνετάξιμεν ἱερεμιάδα καὶ τὸ χειρίστον προτρουστάντες εἰς δύο ἐκ τῶν σημαντικωτέρων καὶ ἰσχυροτέρων στοιχείων τῆς Κοινωνίας, εἰς τοὺς Κεφαλοῦχοις δηλονότι καὶ εἰς τὰς Κυρίας εἰς τὰ πλούτη καὶ εἰς τὰ κάλλη! φοβούμεθα μήπως προυκαλέσαμεν δωρεὰν καθ' ἡμῶν τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν — καὶ τῶντι τὰ ὀνόματα τῶν Λυκούργων καὶ τῶν Σολῶνων πρέπει δικαίως νὰ τρομάζουσι καὶ τοὺς μὲν καὶ τὰς δὲ, θαρσείτωσαν ὅμως! οἱ Λυκούργοι καὶ οἱ Σόλωνες τοὺς ὁποίους ἐπικαλούμεθα ὀρεῖλουσιν ὡς εἶπομεν κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν ἡμερῶν μας νὰ ἐπιφέρωσι θεραπευτικὴν μεταβολὴν εἰς τὰ πράγματα... πολυκτῆμονες καὶ πολυχρήματοι μὴ τρέμετε ἀναδασμούς· γαιῶν καὶ Συσταθείας, Κομφί καὶ ὠραῖαι Κυρίαί μὴ φοβεῖσθε! οἱ Λυκούργοι μας δὲν ἤθελον λάβει ποτὲ τὴν ἀπειρόκαλον αὐθάδιαν νὰ σᾶς ἐκδύσῃ τῶν μαλακωφίων καὶ γαλλικῶν συρμῶν σας διὰ νὰ σᾶς φολίσῃ μετὸν Σπαρτιατικὸν πέπλον ὅσως ὦν, ὡς ἱσορεῖ ὁ Πλούταρχος λίαν πολὺ ἀνειμένους ἄρινε τὰς ἐνδόξους προγόνους μας ἡμιγύμνους καὶ ἐδίδε ἀφορμὴν εἰς τοὺς κωμικοὺς τῆς ἐποχῆς νὰ τὰς ὀνομάζωσιν Φαινομηρίδας!... καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς τραγικοὺς ποιητὰς νὰ ὀλισθαίνωσιν κάποτε εἰς κωμικούς καὶ ὅλως ἀνοικσίους σαρχασμούς· ὡς τοὺς ἐπομένους, τοὺς ὁποίους μεταφέροντες, διὰ τὸν ὑπερβολικὸν μας ὅμως πρὸς τὰς Κυρίας σεβασμὸν ἐγκαταλείπομεν ἀθίκτους καὶ ἐν τῇ κλασικῇ των δυακταλήπτῳ γνησιότητι:

Αἱ σὺν νέοισιν ἐξερημοῦσι δόμοι,
Γυμνοῦσι μῆροῖς καὶ πέπλοισι ἀνειμένοις
(Κύριε).

Καὶ τὴν νέοστον, ἄς ἔτι' ἄστολος χιτῶν

Ἄρκιον ἀμεί μῆρον,
Πύσσεται, Ἑρμιόναν, (Σοφοκλ.).

(Ἀκολουθεῖ).

— Ἀνέγνωμεν εἰς τὴν Ν' Ἐποχῇν ἐκτετακμένον δυστυχῶς ἄρθρον περὶ Ἰταλίας καὶ Ἀνκτολῆς ἐξ' οὗ ἄλλο τι δὲν προκύπτει ἢ μακρῶδες κατατροπὴ κατὰ τοῦ Πρώτου τῶν ἡμερῶν μας... δύστηνε Γαριβιάδη σου ἔμελλε λοιπὸν νὰ λάβῃς κ' ἔνκ Κλαδαντζῆ γιὰ δῆμιο!

— Τὸ νέον δακτυλογικὸν σύστημα τὸ ἐπὶ τοσοῦτον ἐπισηολοῦν τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τῆς πρωτεύουσας ἐτέθη τέλος εἰς ἐνέργειαν. Μετ' ὅλας ὅμως τὰς ἀναλυτικὰς ἀναπτύξεις τοῦ Παρατηρητοῦ καὶ μετ' ὅλας τὰς γελοίας ἀνασκευὰς τῆς Ν' Ἐποχῆς τὸ σύστημα τοῦτο ἐξακολουθεῖ νὰ ἦνε προβληματικῶδες καὶ αἰνιγματικὸν — ἄς ἴδωμεν καὶ τὰ κοινωνοφελῆ καὶ λουσιωτήρια ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς του!

— Προχθὲς χωροφύλακες μετ' τὴν συνήθη αὐτῶν μοχθηρὰν σκαιότητα ἐπετέθησαν κατὰ τινος στρατιώτου καὶ τὸν ἐκτύπησαν· Οἱ Στρατιῶται πρὸς ἀντεκδίκησιν ἐξῆλθον καὶ ἐγρονθοκόπουν ὅσους χωροφύλακες εὕρισκον — Οἱ χωροφύλακες εἴτε ἀπὸ φόβου (!) εἴτε κατὰ διαταγὴν τῆς Διευθύνσεως (;) δὲν ἐξέρχοντα παρὰ τὴν ἡμέραν καὶ εἶνε τρεῖς ἢ τέσσαρες νύκτες ὅπου ἡ δημοσία τάξις ἐμπιστεύεται εἰς σπείρας στρατιωτῶν!

— Ἡ Πανήγυρις τῆς Υ. Θ. τοῦ ἀραπάνου διὰ τὸν ἀξίεπικινον ζῆλον τῶν νέων ἐπιτρόπων ΚΚ: Β. Πανᾶ Γ. Λιβιθνοποῦλου καὶ Α. Ῥένεση, τελεσθεῖσα κατὰ τὴν παρελθούσῃν ἐδομοῖδα, ἀπέθῃ μᾶλλον παρὰ ποτὲ ζωηρὰ, μεγαλοπρεπῆς καὶ χαρμόσυτος.

— Πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον προσωρινῶς διορισθεὶς βοηθὸς, καίτοι ἄγγλος εἶνε ἀξιολογώτατος νέος, διὸ καὶ ἡμεῖς καί τοι' ἄγγλον τὸν συνιστῶμεν ὅπου δεῖ... ἀλλ' ὁ συναγωνιστὴς; ἀνληθμονιστῆ ὡς ἐλητμονήθη καὶ διὰ τὸν Κ. Α. ἀρακόπουλον ὅστις χωρὶς κόπον καὶ ἀγῶνα κατέχει τὴν νεώδητον θέσιν ἀρχιζυγιστοῦ!...

— Πληροφοροῦμεθα ὅτι Νεανίας τις, γνωστὸς διὰ τὰς ἐν Ἀραβίᾳ περιηγήσεις του, τοὺς ῥομαντικούς βεμβασμούς του καὶ δι' ἄλλα σπάνια προτερήματα συμβουλεύει εἰς τὸν Ἀξιώτιμον Ἀστυνόμον μας νὰ μᾶς ἐξορίσῃ (!.) Ὁ διάβολος ὡς φαίνεται δὲν ἔχει τὴν τύχην νὰ τοῦ ἀρέσῃ; ἔχει δίκαιον εἶνε τόσον ἄσχημος, τόσον... πλὴν περίεργον καὶ κρίμα ἐνταυτῇ ἐνθ' ὁ Νεανίας μας ὅστος εἶνε καθ' ὅλα πιστὸς ὁπαδὸς τῶν ἀνατολικῶν ἠθῶν καὶ ἐθιμῶν, κρίμα λέγωμεν νὰ μὴ πάρῃ τίποτε καὶ ἀπὸ τὰ καλά του, ὡς εἶνε π. χ. ἡ φιλοξενία δι' ἧς διακρίνονται καὶ διαπρέπουσιν καὶ αὐτοὶ οἱ βάρβαροι λαοὶ τῆς Ἀνατολῆς!

— Νόμος: Ἐντὸς 15 ἡμερῶν θέλουσιν κοπῆ ὅσοι κλάδοι ἐλαιοθένων κρέμονται εἰς τὸν δημόσιον δρόμον Λιβαθῶς.

— Προνόμιον: Τὰ αὐθεντικὰ ἐλαιοθένοντα ὅσον καὶ ἂν κρέμονται δὲν κόπτονται (!.)

Κύριε Συντάκτη,

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Ὁρελούμα ἀπὸ τὴν περίστασιν τοῦ ἐβγῆκα μετ' ἀδεία γιὰ λίγο ἀπὸ τὰ δεσμωτήρια, καὶ ἐξοῦ σου στέλνω τὸ ἀκόλουθον γράμμα, τὸ ὁποῖον ἔως ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς δεσμεύσεώς μου

επιθυμῶ να δώσω στον τύπο, αλλά δεν μου
δίνεται συγχωρημένο.

Ανδ. Λασκαράτος.

Κεραλληνία, 3 Οκτωβρίου, 1860.

Κύριε Λομπάρδε.

Σου γράφω, όχι από τη Σμύρνη, αλλά από τα Δεσμωτήρια
της Κεραλληνίας, όπου εύρισκονται δεσμευμένοι εις τὰ ζητή-
ματά σου.

Τις 15 του απερασμένου αὐγούστου έλαβα τὰ γράμματά
σου από Ζάκυθο εις τὰ όποια είδα την επικύρωση της απόφα-
σής σου, και τις 16 την αὐγή έπαρουσιάσθηκα αυτοπροσώπῳ
εις τον Διευθυντή της Αστυνομίας, ζητώντας αν έλαβε
διαταγὰς διά έμέ.

Ναι, έλαβα, μου είπεν ο Κύριος Διευθυντής έλαβα την Α-
πόφαση, με διαταγὰς να την έχω τελείω.

Ίδου λοιπόν έχεις ευχάριστητη να έλλω; ερώτησα εγώ.

"Όταν άρχιζε. Μου άπάντησεν ο Διευθυντής.

"Έρχομαι λοιπόν αύριο την αὐγή στο Άργιστόλι (1),
και θέλει πάω και εὐθείαν εις τη Φυλακή. Άλλά, σε παρα-
καλώ, όποτε διαταγὰς για να με δεχθῶνε.

Και την ακόλουθην ήμερα έπαρουσιάσθηκα μόνος μου πάλε
στα δεσμωτήρια, κ' εζήτησα να μου ανοίξουνε ναμπω. Δεν μ'
έδωξαν τί, Κύριε Λομπάρδε, επειδή ή διαταγὰς δεν είχε
σταλθῶνε άκόμη, κ' έχεισιάζθηκα να πάω εγώ ο Ίδιος να πα-
ρακαλέσω και να λάβω τις απαιτούμενες διαταγὰς για να με
δεχθῶνε.

Δεν διηγομαι τούτομου το κάμωμα σαν έναν μεγάλον
ήρωισμόν. Ότε μεγάλονε, ότε μικρόνε, Κύριε Λομπάρδε,
και μόνον τα λέω για να δείξω το δικαίωμα που ήθελ' έχω
να του ελέγξω τη δικηγόγη σου στη Ζάκυθο, όταν ψευδόμενος
και συκοφαντώντας με έγγραφες στην εφημερίδασου, κ' έσπερ-
μολογούσε εις τον "Αη Λάζαρο και στον "Αμμο, πως ο Λα-
σκαράτος εδραπέτεψε φροδούμενος την ποινή... πως ο
Λασκαράτος έφυγε στη Σμύρνη... Ναι, το δικαίωμα ή-
θελε το έχω, αλλά εσύ Κύριε Λομπάρδε, ήθελε παλη μου ά-
ποφασίς εν θριψίω, δείχνοντάς μου το Πουγγίσιου, και το
Βουλευτικὸ δίπλωμάσου, και λέγοντάς μου ότι, κ α μ ο ν ο τ α ς
είσαι έπλοούσι σε κ' εδοξάσθη κες!...

Έξαικολούθη λοιπόν, Κύριε Λομπάρδε να κάνης σαν κάνης,
εις ότου ή ευπιστία του δυσιγλή "Όγλου του Τόπουσου σου
συγγνωσῆ ν' άτιμίζης τον Τόπο σου και την εποχή σου.

Άλλά πάλι ή χρεία να δειχθῆς χωριότητας άπραγος κοντά
στη γνώμη μου, μετά τη δημοσίευση της αποφάσεως;
• *Justi il Sig. Lombardo mi ha mandato a chiedere
il pagamento dei nove colonnati che gli erano stati
condannati dalle due sentenze; mi acciando mi
a farlo stesso tempo che se in quello*

και εἶμουνα στην έξοχή, όπου την
σταφίδα μου σωρούς μετά σε' ά-
παιτήσω την ποινήν εκείνην όπου οὐ
με φέρνεται καθὼς ξέρει.

stesso momento non li pagavo, im-
mediatamente farebbe atti giudi-
giarii!!!! »

Και μη σου τ' άρνήθηκα πρώτα; και μη σώγυρφε προθε-
σμία για να στα δώση;!..

Έγώ Κύριε Λομπάρδε, όλος πρόθυμος να σου καταθέσω
τά βρακιά μέσ' στη μέση του φρόου, και να σου δώσω πε-
νήντα ξυλιές στα καθίσματα, με την Κυρία σου όμως δεν ήθε-
λε φερθῶ ποτε ως εσύ εφέρθηκες με την εδική μου! μα κ-
θόνας φέρνεται καθὼς ξέρει.

ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

ΒΕΒΗΤΕΡΙΚΑ.

Την 20|2 Οκτωβρίου ήνοιχθησαν αι Σερδικαι Βουλαί. Κατά
την έναρξιν δὲ τῆς συνεδριάσεως ειεήθηεν ή Σικελικη έπιτρο-
πή, και εκάθησε πλησιον των βουλευτων. Μετα τας νενομι-
σμενας διακυπώσεις, αναθίς επί το θήμα ο κόμης Καβούρ
υπέβαλε το επόμενον νομοσχέδιον. « Η Κυβέρνησις του Βα-
σιλέως έχει την άδειαν να δεχθῆ και να προσδιορίση διά βα-
σιλικών διαταγμάτων την μετά του Κράτους ένωσιν των έ-
παρχιων εκείνων της μέσης και νοτίου Ιταλίας, όσχι εκφρά-
σουσι, διά τῆς καθολικῆς και άμέσου ψηφοφορίας, την θέλησιν
των κατοίκων αυτων του να αποτελέτωσι μέρος τῆς συντα-
γματικῆς ήμων Μοναρχίας. » Το νομοσχέδιον τουτο ο κόμης
Καβούρ ανέπτυξε διά μακροῦ και δεινοτάτου λόγου. (Ήμέρα.)

Ίδου και άπόσπασμα του προς την Βουλήν
της Σερδηνίας λόγου του Κόμητος Καβούρ.

« Η Ιταλία εἶνε τώρα πλέον ελευτέρα μόνην και οδυνηράν
εξάρσειν προσφέρει ή Ένετία και ως προς την διασημοτάτην
ταύτην Έπαρχίαν της χερσονήσου ή Βουλή γινύσκει την γνώ-
μην μας, ήνπερ σαφώς εξεφράσκαμεν εἴτι προσφάτως δημοσιευ-
θεν διπλωματικόν έγγραφον.

Κρίνομεν ότι δεν πρέπει να κινήσωμεν πόλεμον κατά της
Αυστρίας εναντίον της θελήσεως όλων εν γένει των Ευρωπαϊ-
κών δυνάμεων, ή απερίσκεπτος αύτη έπιχείρησις ήθελε διε-
γείρει καθ' ήμων φροδερὰν συνάσκησιν, και ήθελε θέσει εις μέ-
γαν κίνδυνον, οὐ μόνον την Ιταλίαν, αλλά και αυτό το περι έ-
λευθερίας ζήτημα καθ' όλην την Ευρωπαϊκήν Ήπειρον. Η
τολμηρά αύτη άπόπειρα ήθελε μάς διαθέσει εχθρικώς πρός
τας δυνάμεις αἰτινας δεν αναγνωρίζουσι τὺς παρ' ήμων υπε-
ρσπιζόμενας αρχὰς και ήθελε μάς κάμει να απολέσωμεν και
την συμπάθειαν εκείνων ή πολιτική των όποίων τείνει προς
φιλελευθερωτέρους σκοπούς.

« Ημείς καθημερινοί και ούχι βεβηλώς άδιάφοροι θετικῶ τῶν
παθημάτων των Ένετικῶν λαῶν, δεν λησμοσύμεν πρῶτως τὰ
συμφερόντά των άπ' εναντίας συνιστώντες μίαν ισχυράν
Ιταλίαν, φρονοῦμεν ότι τα ύπηρετούμεν κατά τον ενεργώτερον
τρόπον, πεπίσμεθα ότι μάλιστα ο μέγας ουτος σκοπός επιτευ-
χθῆ, ή γενική των Έθλων και των Μυστικισμῶν δουλοφρο-
νία, ήτις σήμερον εἶμε εναντία εις παραβόλον έπιχείρησιν θέ-
λει δειχθῆ επεικῆς εις την λύσιν εκείνην του Ιταλικου ζη-
τήματος ήτις μόνη δύναται να δώση διαπαντός πέρας εις

ΙΑΚΩΒΑΤΙΔΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΣΟΛΟΝΝΗΣΟΥ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

τοὺς πολέμους καὶ τὰς ἐπιπλοκαίας τῆς Νοτίου Εὐρώπης (ἔπειτα) — Ἔσμεν ὡσαύτως πεπεισμένοι ὅτι λόγοι ὑψηλῆς καὶ ἀκρας ἐνδιαφορᾶς μᾶς ἐπιβάλλουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σεβασθῶμεν τὴν πόλιν ἔνωθ' ἔχει τὴν ἔδραν τοῦ ὁ Μέγας Ἰσραήλ γης. Τῆς Ῥώμης τὸ ζήτημα δὲν εἶνε ἐξ ἐκείνων ἄντιν διὰ μόνης τῆς σπύρας δύνανται νὰ λυθῶσι, ἀπαντῶνται ἐν τῇ πορείᾳ τοῦ προκείμενα τὰ ὁποῖα μόνη ἡ ἠθικὴ ἰσχὺς δύναται νὰ καταβάλῃ, καὶ πιστεύομεν ὅτι τάχιον ἢ βράδιον ἡ ἰσχὺς αὕτη θέλει φέρει εἰς τὰς τύχας τῆς ἐνδόξου Μητροπόλεως μεταβολὴν συμφωνοῦν πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τοῦ λαοῦ τῆς, πρὸς τὰς εὐχὰς τῶν καλῶν Ἰταλῶν καὶ πρὸς τὰ συμφέροντα ἐν γένει τοῦ Καθολικισμοῦ. — Ἴδιον φρονήμων καὶ πατριωτῶν εἶνε ἐπισταμένως νὰ περιμείνωμεν τὸσφ σωτηρίαν μεταβολῆν ἀπ' αὐτῶν τὸν χρόνον καὶ ἀπὸ τὴν μεγάλῃν καὶ ἀνεκτίμητον ἐπιβροχὴν τὴν ὁποῖαν ἀναγεννηθεῖσα ἡ Ἰταλία θὰ ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς γνάμης καὶ τῆς κρίσεως τοῦ Καθολικοῦ Κόσμου· ἀλλὰ καὶ λελασθασμένη ἂν ἦνε ἡ κρίσις μας αὕτη, ἡ μόνη τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων παρουσία ἐν Ῥώμῃ ἔπρεπε ν' ἀρκήσει διὰ νὰ μᾶς κἀμῃ νὰ παραιτηθῶμεν οὐδὲν ἴσως σχεδίου ἔστω καὶ μακροσμένου, τοῦ νὰ παρταχθῶμεν ἐνοπλοῖ ἐμπροσθεν ἐκείνης τῆς πόλεως.

Κατὰ τὰς ἐπισταμένους ἡμῶν περιστάσεις τὸ νὰ ἐπιτεθῶμεν κατὰ τῶν Στρατιωτῶν τῆς Γαλλίας ἤθελεν εἶσθε ἤττον ἀνήκουστος τρέλλα ἢ λάθος καὶ πταίσμα ἀσύγγνωστον — ὑπάρχουσι τινὸντι γενναῖαι τρέλλα αἵτινες καίτοι γινόμεναι πηχὰ μεγίστων θυσιῶν καὶ παθημάτων δὲν συνεπάγουσιν ὅμως μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὴν καταστροφὴν ἑνὸς ἔθνους, ἀλλ' ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς διαδήποτε, κατὰ τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων ἐπιχειρήσεις ἤθελεν ἀποσθῆ ὀλεθρία καὶ καταστρεπτικὴ διὰ τὴν Ἰταλίαν Ἀγνωμοσύνη τοσοῦτον εἰδεχθῆς ἤθελε χαράξει ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς πατρίδος μας κηλὶδα τοιαύτην τὴν ὁποῖαν μακροὶ παθημάτων αἰῶνες δὲν ἤθελεν ἰσχύσουσι νὰ ἐξαλείψωσι.

Οἱ Στρατιῶται τῆς Γαλλίας κατεῖχον τὴν Ῥώμην ὅτε ἄλλοι στρατιῶται τοῦ αὐτοῦ ἔθνους ὀδηγοῦμενοι ὑπὸ τοῦ γενναίου τῶν Αὐτοκράτορος ἐμάχοντο ὑπὲρ ἡμῶν ἐν Μαγιέντα καὶ Σολφερίνφ Ἄλλ' ἐὰν δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἐπιχειρισθῶμεν τι ὑπὲρ τῆς Ἑνετίας καὶ τῆς Ῥώμης δὲν ἔχει ὅμως οὕτως τὸ πρᾶγμα καὶ διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἰταλίας, τὰ ὁποῖα καίτοι ἀνεκτίσαντο ἤδη τὴν ἐλευθερίαν τῶν αἰσθάνονται μολαταῦτα τὴν ἀνάγκην ὁμῶσιν καὶ ἀποτελεσματικῶν προμηθειῶν Ὡς ὑπουργοὶ ἡγεμόνος ἀγνοῦ πάσης προσωπικῆς φιλοδοξίας καὶ ἀφιερῶσαντος τὴν σπύρην καὶ τὴν ζωὴν του εἰς τὴν μεγάλῃν ἐπιχείρησιν τοῦ νὰ καταστήσῃ τὴν Ἰταλίαν τῶν Ἰταλῶν, ὀφείλεμεν ἐντόνωσιν καὶ ἐν ὑνόματι του νὰ διαδηλώσωμεν ὅτι διαδήποτε θέλει εἶσθε ἡ ψῆφος ἐκείνων τῶν λαῶν, ἡ ψῆφος αὕτη θέλει θεωρηθῆ ἱερὰ καὶ ἀπαράβατος.

(Παρατ. Τεργεστ.)

Ἀναγκασθὲν τὸν κόμητα Καβὼρ, ὁ λαὸς συνώδευσεν μετ' ἐπὶ τοῦ ὑπουργικοῦ καταστήματος μετ' ἐνδοιτυχιῶν προσωπνήσεων. Ἡ δὲ βουλὴ ἐμελλε ν' ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας τῆς χυδῆς. (Ἡμέρα.)

Ταυρίνον, 20[2] ὀκτωβρ. — Ὁ Γαριβάλδης ἔπεισε τὸν Βερυάνην, συνεπειὰ πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἔλαβε παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Βιζίου, ὅτι ὁ Βερτάνης διέταξε Τριπότην τινὰ ἀρχηγὸν χιλιῶν ἐθελοντῶν, νὰ ἀντιταθῶσιν ἐνόπλιως κατὰ τῆς εἰσελάσεως τῶν σαρδικῶν στρατευμάτων εἰς τὸ κράτος τῆς Νικαπόλεως.

Βιέννη, 22[4] ὀκτωβ. — Ἡ ἐνταῦθα ἐφημερίς Vaterlad διαλαμβάνει ὅτι, κατὰ τινὰ φήμην διαδοθεῖσαν μετὰ θετικότητος, μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Σαρδηνίας ὑφίσταται συνθήκη, καθ' ἣν ἡ Γαλλία ὑποχρεοῦται, λαμβάνουσα ἀκολούθως εἰς ἀνταμοιβὴν χώραν τινὰ, νὰ συμβοηθῆσῃ τὴν Σαρδηνίαν, ἐὰν αὕτη κτυπήσῃ τὸ Βενετικόν.

Γένουα, 22[4] ὀκτωβ. — Ὁ Γαριβάλδης ἔπεμψε τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα εἰς Νεάπολιν. Νίκη καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν. Οἱ Νεαπολιτῆναι ἀποσοβοῦνται.

Ἀγκῶν, 22[4] ὀκτωβ. — Ἡμερησία διαταγὴ τοῦ Βικτωρος Ἰμμχνουήλ ἐπαινεῖ τὸν στρατὸν καὶ ἀναγγέλλει ὅτι ὁ Βασιλεὺς τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατευμάτων.

Παρίσιος, 23[5] ὀκτωβ. — Ἡ « Πατρίς » διαψεύδει ὀριστικῶς τὴν εἰδήσιν, ὅτι ὁ Ναπολιέων Γ'. θέλει πορευθῆ εἰς Βαρσοβίαν. (Ἡμέρα.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὅσοι δεχθῶσι τὸ παρὸν θεωροῦνται Συνδρομηταὶ δι' ὀλόκληρον τριμηνίαν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς σήμερον.

Εὐχαριστοῦμεν ἐκ καρδίας ὅσους μέχρις σήμερον μᾶς ἐνεψύχωσαν διὰ τῆς προπληρομηθῆς τῆς συνδρομῆς τῶν καὶ τοῖς ὁμολογοῦμεν δημοσίᾳ χάριτας.

Παρακαλοῦμεν ὅσους τῶν φίλων ἐπεφορτίσθησαν μετ' ἀγγελίας μας, νὰ μᾶς τὸς ἐπιστρέψωσιν ὅσον τάχος ὅπως μὴ βραδύνη ἢ τακτικὴ του ἀποστολῆ.

Χαρίζομεν εἰς τὸ γραφεῖον μας εἰς τοὺς βουλιμείους ἀνά ἐν τεμμάχιον χάρτου τετραγώνου μαλακοῦ καὶ προσφορωτάτου διὰ κάθε χρεῖαν, ἀρκεῖ μόνον νὰ μᾶς ὑποσχεθῶσι ὅτι μετὰ τὴν οἰανδήποτε χρῆσιν τῶν, τὰ τεμμάχια ταῦτα θέλει τὰ ἐπιστρίψουσιν ὅπου ἕκαστον ἐπιγράφεται — Τίς δὲν ἔγνωσεν ὅτι ἐπὶ παραλαβῇ καθυστερουμένων συνδρομητῶν;

ΕΠΙΧΡΕΩΤΕΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὁ ὑπεύθυνος Συντάκτης ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ν. ΒΛΑΧΟΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ ».

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
A15341.Φ1.0023